

Düş Katilleri

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Eylül 2015

Adımlarını saymaz olduğum düşümün kıblesinden
Sesleniyorum ses olduğumu bilmek ise
Yüreğin tüm derdi
Hiç mi hiç yüksünmüyorum da
Unutulmuş kıtaların uğultulu kıyılarında,
Uyutulmuş hecelerın hicap dolu uyaklarında.
Soluklanıyorum ara sıra
Bir söyleyip bin işitiyorum
Sonra işkilleniyorum pervasızca çekiştirirlerken
Sağımdan solumdan düş katilleri:
Son bir yordam son bir çaba
Karıştırıyorum denizin dibindeki çakıl taşlarını,
Bulduğum değil de umduğum,
Dilediğim değil de sahip olduğum
Yüz sürdüğüm aşk'ın kalan izine
İz bildiğim yürek sesine.

Kımıltıların esaretinde
Hani o gümbürtüye giden gönül aşısı:
Nezaretinde sevginin ılık ılık sararken
Başının tacı desen keşke de
Yol bilmez iz bilmez o garip bir başına
Neyler kırılğan yüreğiyle.

Kıyısından köşesinden nasıplendiğim
Bir ömrün kim bilir sondan kaçınıcı sayfası
Yüksünmeden becerebilsem de sevmeyi
Yol atlası mı yoksa yürek değirmeninin öğüttüğü
Ve öğütüldüğüm kerelerce.
Kursağımdaki son lokma
En helalinden en değerlisi
Atadan yadigâr,
Örselensem de
Alamazken kendimi
Meylerken her yeni aşkın satır başında

Son bir reverans içinde yüzdüğüm
Aşk'ın gözyaşına.

Saklı gölgeler saklı izbeler
Gizemli kadınlar sır dolu şehirler
Varsıl ömürlerin yüz­süz suretleri
Suret bildiğim hikâyelerin adsız kahramanları,
Hükümranlığında hayat bulmaksa muhalif yergilerin
Siyah beyanatlarında,
Hecelediğim satırlarda kimliksiz kaldığım günlerin
Acısını çıkarırcasına telef olmuş bir hengâme olsa da
Şu yaftalanmış kemiksiz bedenler
Alt tarafı ölüme gebe gün
Gece düşmeden gözlerime.

Yitip gitmelerde saklı maharet
Yoksa neyerim acısız günün döngüsünde
İstirap yüklü değilse gönül
Eksik kalırım ayağım altına serilmiş
Kayıp coğrafyaların iklimsiz boyutlarında
Vuku bulan bir oyunmuşçasına.

Çalıp çırpıtığım söz öbekleri
Esir tutulduğum gönül hapishanelerin hele ki
Kaçmak olsa da son çare
Kaybolduğum cemalindeki belki de
Takıldığım çelmesine aşk batağınının
Sızarken yürekten hece hece.